

Obsah

II Sdělení

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2014/C 240/01	Sdělení Komise – Pokyny týkající se doporučených standardních licencí, datových souborů a vybírání poplatků za opakované použití dokumentů	1
2014/C 240/02	Bez námitek k navrhovanému spojení (Věc M.7169 – Weichai Power/KION Group) ⁽¹⁾	11
2014/C 240/03	Bez námitek k navrhovanému spojení (Věc M.7279 – Apollo/Endemol) ⁽¹⁾	11
2014/C 240/04	Bez námitek k navrhovanému spojení (Věc M.7215 – Amec/Foster Wheeler) ⁽¹⁾	12

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská rada

2014/C 240/05	Výňatek ze závěrů Evropské rady konané ve dnech 26. a 27. června 2014 o prostoru svobody, bezpečnosti a práva a některých souvisejících horizontálních otázkách	13
---------------	---	----

Evropská komise

2014/C 240/06

Směnné kurzy vůči euru 16

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

SDĚLENÍ KOMISE

Pokyny týkající se doporučených standardních licencí, datových souborů a vybírání poplatků za opakované použití dokumentů

(2014/C 240/01)

1. ÚČEL SDĚLENÍ

Zpřístupnění informací veřejného sektoru k opakovanému použití přináší významné sociálně-ekonomické výhody. Údaje generované veřejným sektorem lze použít jako podklady pro inovační produkty a služby s přidanou hodnotou, které díky tvorbě pracovních míst a stimulaci investic do odvětví založených na datech posílí ekonomiku. Rovněž hrají úlohu při zvyšování odpovědnosti a transparentnosti veřejné správy. Tyto výhody byly nedávno uznány vedoucími představiteli skupiny G 8 a zakotveny v Chartě o veřejně přístupných údajích⁽¹⁾.

Avšak studie provedené jménem Evropské komise ukazují, že podniky i občané mají s vyhledáváním a opakovaným používáním informací veřejného sektoru stále potíže. V reakci na to přijala Komise v prosinci 2011 balíček opatření⁽²⁾ k překonání překážek, které brání opakovanému použití, a ke snížení fragmentace trhů s daty. Klíčovým prvkem byla nedávno přijatá směrnice 2013/37/EU, kterou se mění směrnice 2003/98/ES o opakovaném použití informací veřejného sektoru.

Pozměněná směrnice vyzývá Komisi, aby byla členskými státy nápomocna při zavádění nových pravidel, a to tím, že vydá pokyny týkající se doporučených standardních licencí, datových souborů a vybírání poplatků za opakované použití dokumentů. Tyto pokyny jsou důležitým prvkem úsilí Komise pomoci hospodářství EU vytvářet větší hodnotu z dat (včetně vědeckých dat a dat velkého objemu z jiných zdrojů než veřejného sektoru). Rovněž usnadní zavádění otevřených datových infrastruktur v rámci Nástroje pro propojení Evropy.

V srpnu 2013 Komise v oblasti opakovaného použití informací veřejného sektoru zahájila online konzultaci následovanou veřejným slyšením a schůzí skupiny odborníků z členských států. Cílem bylo shromáždit stanoviska všech zúčastněných stran, pokud jde o oblast působnosti a obsah budoucích pokynů Komise.

Obdržené reakce⁽³⁾ svědčí o posilující tendenci směrem k otevřenějšímu a interoperabilnímu systému licencí v Evropě a k dohodě o potřebě urychleně uvolnit několik datových souborů s vysokou hodnotou. Pokud jde o poplatky, je zřejmé, že se používá řada různých přístupů, nicméně nově zavedené zásady stanovování cen nebyly většinou respondentů zpochybněny. Z toho lze soudit, že trh s opakovaným použitím informací veřejného sektoru se v Evropě stále vyvíjí a že jsou naléhavě potřebné pokyny k hlavním prvkům nedávno revidované směrnice, aby mohly být plně využity komerční i nekomerční příležitosti, jež opakované použití veřejných dat nabízí.

⁽¹⁾ <http://www.gov.uk/government/publications/open-data-charter>

⁽²⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-11-891_cs.htm?locale=cs

⁽³⁾ Závěrečná zpráva shrnující výsledek konzultace: <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/results-online-survey-recommended-standard-licensing-datasets-and-charging-re-use-public-sector>

Cílem tohoto sdělení Komise je poskytnout nezávazné pokyny ohledně osvědčených postupů v rámci tří oblastí, které mají zvláštní význam pro opakované použití informací veřejného sektoru v Evropě.

2. POKYNY TÝKAJÍCÍ SE DOPORUČENÝCH STANDARDNÍCH LICENCÍ

V čl. 8 odst. 1 revidované směrnice se stanoví, že subjekty veřejného sektoru mohou povolit opakované použití dokumentů bez dalších podmínek nebo mohou uložit podmínky, případně na základě licence. Tyto podmínky nesmějí zbytečně omezovat možnosti opakovaného použití a nesmějí být použity pro omezování hospodářské soutěže. 26. bod odůvodnění směrnice 2013/37/EU uvádí jako příklad dvě takové přijatelné podmínky: uvedení zdroje a uvedení toho, zda byl dokument jakýmkoli způsobem pozměněn. Rovněž stanoví, že pokud jsou použity licence, měly by každopádně klást co nejméně omezení opakovaného použití, například požadovat pouze uvádění zdrojů.

Revidovaná směrnice krom toho podporuje používání standardních licencí, které musí být dostupné v elektronické formě a zpracovávány elektronicky (čl. 8 odst. 2). 26. bod odůvodnění pozměňující směrnice podporuje používání veřejných licencí, které by se postupem času měly stát běžnou praxí v celé Unii.

Zdůrazněním nutnosti předcházet „zbytečnému omezování možnosti opakovaného použití“ a podporou zavedení „běžné praxe v celé Unii“ tedy směrnice vyzývá členské státy, aby v rámci svých politik udělování licencí zajistily otevřenost a interoperabilitu.

Je třeba mít na paměti, že směrnice se nevztahuje na dokumenty, k nimž mají práva duševního vlastnictví třetí strany. Takových dokumentů se toto sdělení netýká.

2.1. Oznámení nebo licence

Ačkoli orgány veřejné moci často upřednostňují vypracování plnohodnotných licencí, aby si udržely kontrolu nad jejich zněním a aktualizacemi, směrnice nevyžaduje používání formálních licencí, ale pouze uvádí, že by měly být používány „případně“. Členské státy by měly zvážit, zda lze v konkrétních případech a v závislosti na dokumentu místo toho použít oznámení (ve formě textu, automaticky otevíraného okna nebo hypertextového odkazu na externí internetové stránky).

Jednoduché oznámení (například označení volných děl „Creative Commons Public Domain Mark“) (*), které jasně uvádí právní status, je zvláště doporučeno pro volná díla (tj. dokumenty, u kterých již uplynula lhůta ochrany práv duševního vlastnictví, nebo v jurisdikcích, kde jsou úřední dokumenty zákonem vyloučeny z autorskoprávní ochrany).

V každém případě by se odkaz na podmínky, za nichž je povoleno opakované použití, měl nápadně objevit při zobrazení dotčené informace, nebo by k ní měl být připojen.

2.2. Veřejné licence

Na webu lze nalézt několik licencí, které splňují zásady „otevřenosti“ (†) popsané nadací Open Knowledge Foundation, jejichž cílem je podporovat neomezené opakované použití online obsahu. Tyto licence byly přeloženy do mnoha jazyků, jsou centrálně aktualizovány a už se ve velké míře používají na celém světě. Standardní veřejné licence, například nejnovější licence Creative Commons (CC) (‡) (verze 4.0), by mohly umožnit opakované použití informací veřejného sektoru, aniž by bylo nutné vypracovávat a aktualizovat individuální licence na vnitrostátní nebo nižší úrovni. Z nich je zvláště zajímavý nástroj „CC0“ (§) k prohlášení díla za dílo volné. Jako právní nástroj, který umožňuje vzdát se autorských práv a práv k databázím v souvislosti s informacemi veřejného sektoru, zajišťuje uživatelům plnou flexibilitu a omezuje komplikace spojené s prací s četnými licencemi, které mohou obsahovat protichůdná ustanovení. Pokud však nástroj CC0 k prohlášení díla za volné nelze použít, doporučuje se subjektům veřejného sektoru používat standardní veřejné licence, které jsou vhodné s ohledem na právo duševního vlastnictví a smluvní právo členského státu a které splňují doporučená licenční ustanovení uvedená níže. S ohledem na tato doporučení by také měla být zvážena možnost vypracovat vhodnou vnitrostátní veřejnou licenci.

(*) <http://creativecommons.org/publicdomain/mark/1.0/>

(†) <http://opendefinition.org/>

(‡) <http://creativecommons.org/licenses/>

(§) <http://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/>

2.3. Doporučená licenční ustanovení

2.3.1. Oblast působnosti

Toto ustanovení by mělo vymezit časovou a zeměpisnou působnost práv, jež jsou předmětem licenční smlouvy, druhy udělených práv a rozsah povoleného opakovaného použití. K usnadnění tvorby výrobků a služeb, které opakovaně používají kombinovaný obsah v držení různých subjektů veřejného sektoru a poskytovaný na základě různých veřejných licencí (problematika často nazývaná „interoperabilita licencí“⁽⁸⁾), se spíše než podrobný seznam případů použití a práv upřednostňuje obecná formulace.

S cílem aktivně podporovat opakované použití materiálů poskytnutých na základě licence se doporučuje, aby poskytovatel licence udělil celosvětová (v míře povolené podle vnitrostátního práva), časově neomezená, bezúplatná, neodvolatelná (v míře povolené podle vnitrostátního práva) a nevylučná práva používat informace, na něž se licence vztahuje.

Doporučuje se, aby práva, na něž se licence nevztahuje, byla stanovena explicitně, a druhy práv, které licence uděluje (autorská práva, práva k databázím a příbuzná práva), byly vymezeny široce.

K označení toho, co lze provádět s daty, na něž se licence vztahuje, by pak měla být použita co možná nejširší formulace (výrazy jako užití, opakované použití či sdílení lze dále popsat orientačním seznamem příkladů).

2.3.2. Uvedení zdroje

Pokud jsou licence vyžadovány právními předpisy a nelze je nahradit jednoduchými oznámeními, je vhodné, aby tyto licence obsahovaly pouze požadavky na uvedení zdroje, neboť jakékoli další povinnosti by mohly omezit tvořivost nebo hospodářskou činnost nabyvatelů licencí, čímž by ovlivnily možnosti opakovaného použití dotčených dokumentů.

Cílem požadavků na uvedení zdroje je uložit uživateli povinnost uvést zdroj dokumentů způsobem, který stanoví poskytovatel licence (subjekt veřejného sektoru). Doporučuje se, aby tyto povinnosti (s ohledem na použitelné právní předpisy) byly omezeny na minimum a nevyžadovaly více než:

- a) prohlášení identifikující zdroj dokumentů; a
- b) odkaz na příslušné licenční informace (případně).

2.3.3. Výjimky

Pokud jsou opakovaně použitelné datové soubory zpřístupněny společně s datovými soubory, které nelze opakovaně použít (např. jako různé části téhož dokumentu nebo tabulky), doporučuje se výslovně uvést, na které datové soubory se licence nevztahuje.

Toto ustanovení má zajistit větší právní jistotu pro uživatele i pro subjekt veřejného sektoru a může jej doprovázet mechanismus pro zpětnou vazbu, pomocí kterého mohou uživatelé hlásit případy, kdy byly datové soubory zřejmě šířeny na základě licence omylem nebo kdy byly datové soubory zřejmě omylem vyloučeny. V takových případech je vhodné prohlášení o vyloučení odpovědnosti.

2.3.4. Definice

Doporučuje se, aby hlavní pojmy v licenci (poskytovatel licence, použití, informace, nabyvatel licence atd.) byly definovány stručně, pokud možno bez použití odborného jazyka a v souladu s definicemi ve směrnici a ve vnitrostátních prováděcích předpisech.

V souladu s úvahami v bodě 2.3.1 výše, a aby nebyla narušena interoperabilita, se doporučuje, aby pojmy „užití“ nebo „opakované použití“ byly vymezeny pomocí informativního, a nikoli taxativního seznamu práv.

⁽⁸⁾ LAPSI 2.0 Licence Interoperability Report (Zpráva projektu LAPSI 2.0 o interoperabilitě licencí), http://lapsi-project.eu/sites/lapsi-project.eu/files/D5_1_Licence_interoperability_Report_final.pdf

2.3.5. Vyloučení odpovědnosti

Pomocí tohoto ustanovení by se mělo (v míře povolené použitelnými právními předpisy) upozornit na skutečnost, že poskytovatel licence poskytuje informaci „tak, jak je“ a nenese žádnou odpovědnost za její správnost nebo úplnost.

Pokud subjekt veřejného sektoru nemůže zaručit trvalé poskytování dotčených informací a přístup k nim, mělo by to být také jasně uvedeno v licenci.

2.3.6. Důsledky nedodržení

Mohou být uvedeny důsledky nedodržení podmínek licence, zejména pokud zahrnují automatické a okamžité pozbytí práv k opakovanému použití.

2.3.7. Informace týkající se slučitelnosti licence a jejích verzí

Toto ustanovení může být použito k uvedení jiných licencí, s nimiž je licence slučitelná – to znamená, že informace získané z různých zdrojů na základě různých slučitelných licencí mohou být společně opakovane použity, pokud je splněna kterákoli z dotčených licencí.

Stejně tak je důležité udržovat a uvést jasný systém vytváření verzí a datování licencí, aby byly zřejmé aktualizace.

2.4. Osobní údaje

Užitečné pokyny a osvědčené postupy v oblasti opakovaného použití osobních údajů jsou uvedeny ve stanovisku č. 06/2013 (k veřejně přístupným údajům a opakovanému použití informací veřejného sektoru) pracovní skupiny pro ochranu údajů zřízené podle článku 29⁽⁹⁾ a v souvisejících dokumentech evropského inspektora ochrany údajů⁽¹⁰⁾.

Stanovisko č. 06/2013 důrazně doporučuje, aby v případech, kdy opakovaně použitelné informace zahrnují osobní údaje, byli uživatelé od počátku informováni o pravidlech pro zpracování těchto údajů. Toho lze dosáhnout začleněním příslušného ustanovení do licence, čímž se z ochrany osobních údajů stane smluvní závazek, který by mohl být rovněž použit k zamezení opětovné identifikace anonymizovaných datových souborů. Jinou možností je přijmout ustanovení, kterým se osobní údaje úplně vyloučí z oblasti působnosti veřejné licence. Existují i jiná řešení, například „inteligentní oznámení“⁽¹¹⁾, kdy subjekt veřejného sektoru rozhodne, že umožní licencování osobních údajů. Takováto oznámení mohou být oddělena od licence, být uložena na stálém místě online, uvádět původní účel shromažďování a zpracování osobních údajů a sloužit jako připomenutí povinností plynoucích z pravidel EU pro ochranu osobních údajů a z vnitrostátních právních předpisů, kterými se tato pravidla provádějí. Oznámení by nebyla součástí licence samotné, neodrazovala by tedy od směřování informací veřejného sektoru poskytnutých na základě různých licencí.

3. POKYNY TÝKAJÍCÍ SE DATOVÝCH SOUBORŮ

Údaje veřejného sektoru v některých tematických oblastech mají velkou hodnotu pro hospodářství i pro společnost jako celek. Mezinárodní iniciativy usilující o zpřístupnění informací veřejné správy (např. Charta o veřejně přístupných údajích skupiny G8⁽¹²⁾ a Partnerství pro otevřené vládnutí⁽¹³⁾) tuto skutečnost uznávají tím, že kladou důraz na strategické datové soubory určené s využitím zpětné vazby od veřejnosti nebo s pomocí odborníků.

⁽⁹⁾ http://ec.europa.eu/justice/data-protection/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2013/wp207_cs.pdf

⁽¹⁰⁾ Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ze dne 18. dubna 2012 k balíčku opatření Evropské komise týkajících se veřejně přístupných údajů a připomínky evropského inspektora ochrany údajů ze dne 22. listopadu 2013 v rámci veřejné konzultace týkající se plánovaných pokynů k doporučeným standardním licencím, datovým souborům a poplatkům za opakované použití informací veřejného sektoru, <http://edps.europa.eu>

⁽¹¹⁾ Viz poznámka pod čarou č. 8: LAPSÍ 2.0 *Licence Interoperability Report*, doporučení č. 5, s. 17.

⁽¹²⁾ Viz poznámka pod čarou č. 1.

⁽¹³⁾ <http://www.opengovpartnership.org/>

Přístup k takovým datovým souborům a jejich opakované použití jednak urychluje vývoj informačních produktů a služeb s přidanou hodnotou, jednak podporuje participativní demokracii. Kromě toho jejich širší používání v rámci veřejné správy samotné vede k prokazatelnému zvýšení efektivity při plnění veřejných úkolů.

3.1. Kategorie dat – priority pro zpřístupnění

S ohledem na výše uvedené mezinárodní iniciativy a na preference vyjádřené v průběhu veřejné konzultace lze říci, že ze strany uživatelů v celé EU je nejvíce poptáváno následujících pět tematických kategorií datových souborů, které by tedy měly být prioritou, pokud jde o zpřístupnění k opakovanému použití:

Kategorie	Příklady datových souborů
1. Geoprostorová data	Poštovní směrovací čísla, vnitrostátní a místní mapy (katastrální, topografické, námořní, správních hranic atd.)
2. Pozorování Země a životní prostředí	Data z kosmu a data <i>in situ</i> (monitorování počasí, kvalita půdy a vody, spotřeba energie, úrovně emisí atd.)
3. Data o dopravě	Jízdní řády veřejné dopravy (všechny druhy dopravy) na vnitrostátní, regionální a místní úrovni, silniční práce, dopravní informace atd. (*)
4. Statistika	Vnitrostátní, regionální a místní statistické údaje s hlavními demografickými a ekonomickými ukazateli (HDP, věk, zdraví, nezaměstnanost, příjmy, vzdělání atd.)
5. Podniky	Obchodní a živnostenské rejstříky (seznamy registrovaných společností, údaje o vlastnictví a řízení, identifikační údaje pro účely registrace, rozvahy atd.)

(*) Mohou mít přednost odvětvové předpisy (například železniční právo EU).

V závislosti na okolnostech (význam pro strategické cíle, vývoj na trhu, sociální tendence) mohou být za „hlavní“ nebo „vysoce hodnotné“ považovány další kategorie⁽¹⁴⁾. Proto se doporučuje, aby příslušné orgány veřejné moci předem posoudily, pokud možno se zohledněním zpětné vazby od příslušných zúčastněných stran, které datové soubory by měly být zpřístupněny přednostně. Tento postup by měl zahrnovat zejména posouzení očekávaného dopadu ve třech výše uvedených oblastech: inovace a zakládání podniků, transparentnost a odpovědnost státní správy a zlepšení účinnosti veřejné správy.

3.2. Další doporučení

Aby byly zamýšlené přínosy těchto často poptávaných datových souborů co nejvyšší, měla by se věnovat zvláštní pozornost jejich dostupnosti, kvalitě, použitelnosti a interoperabilitě.

Nicméně jak na straně nabídky opakovaného použití dat, tak na straně poptávky existují technická omezení, která mají zásadní vliv na omezení nebo maximalizaci potenciální hodnoty dat veřejného sektoru pro společnost a hospodářství.

Za účelem snadnějšího používání dat ve veřejném sektoru a výrazného zvýšení hodnoty datových souborů pro následné opakované použití se doporučuje, aby datové soubory byly:

- a) zveřejněny online ve své původní, nezměněné podobě, aby byly včas k dispozici;

⁽¹⁴⁾ Jako referenci lze použít zprávu programu ISA o datových souborech s vysokou hodnotou: http://ec.europa.eu/isa/actions/01-trusted-information-exchange/1-1action_en.htm

- b) zveřejněny a aktualizovány s nejvyšší možnou úrovní podrobností, aby byla zajištěna úplnost;
- c) zveřejněny a udržovány na stálém místě, pokud možno na nejvyšší organizační úrovni v rámci správy, aby byly zajištěn snadný přístup a dlouhodobá dostupnost;
- d) pro lepší přístupnost zveřejněny ve strojově čitelných⁽¹⁵⁾ a otevřených⁽¹⁶⁾ formátech (CSV, JSON, XML, RDF apod.);
- e) popsány ve formátech „rich metadata“ a klasifikovány podle standardních slovníků (DCAT, Eurovoc, ADMS atd.) s cílem usnadnit vyhledávání a interoperabilitu;
- f) přístupné jako „data dumps“ (rozsáhlé výstupy dat) a prostřednictvím aplikačních programovacích rozhraní (API) pro usnadnění automatického zpracování;
- g) doplněny vysvětlujícími dokumenty, pokud jde o použítá metadata a kontrolované slovníky, s cílem podpořit interoperabilitu databází; a
- h) předmětem pravidelné zpětné vazby od uživatelů (veřejné konzultace, formulář pro připomínky, blogy, automatizované zprávy atd.) s cílem zachovat kvalitu v průběhu času a podporovat zapojení veřejnosti.

4. POKYNY TÝKAJÍCÍ SE VYBÍRÁNÍ POPLATKŮ

Tento oddíl se týká situací, kdy jsou dokumenty v držení subjektů veřejného sektoru zpřístupněny pro opakované použití za úplatu, za předpokladu, že se na dotčené činnosti vztahuje směrnice, tj. pokud byly dokumenty vytvořeny pro plnění veřejného úkolu, přičemž se zohlední oblast působnosti směrnice stanovená v článku 1, a budou použity mimo oblast veřejného úkolu externím uživatelem nebo přímo dotčeným subjektem veřejného sektoru⁽¹⁷⁾.

Politika snižování poplatků je podpořena výzkumem⁽¹⁸⁾ a výsledkem veřejných konzultací prováděných Komisí⁽¹⁹⁾.

4.1. Metoda mezních nákladů

Revidovaná směrnice (čl. 6 odst. 1) stanoví zásadu, která se použije pro veškerý výběr poplatků za opakované použití dat veřejného sektoru v EU, s výjimkou situací uvedených v čl. 6 odst. 2: subjekty veřejného sektoru mohou účtovat nejvýše mezní⁽²⁰⁾ náklady na rozmnožování, zpřístupňování a rozšiřování dokumentů.

4.1.1. Nákladové položky

Praxe ukázala, že v souvislosti s opakovaným použitím informací veřejného sektoru se tři hlavní kategorie nákladů týkají:

- a) vytváření dat (včetně shromažďování a údržby);
- b) šíření dat; a
- c) prodeje a uvádění na trh nebo poskytování služeb s přidanou hodnotou.

Při porovnání těchto kategorií s tím, co lze podle směrnice považovat za mezní náklady, je zřejmé, že kategorie a) a c) jdou nad rámec rozmnožování, zpřístupňování a rozšiřování. Zásada účtování mezních nákladů naopak nejlépe zapadá do široké kategorie „šíření dat“, kterou lze v kontextu opakovaného použití dat definovat jako nutné náklady přímo související s reprodukcí jedné další kopie dokumentu a jejím zpřístupněním uživatelům.

⁽¹⁵⁾ Definice „strojově čitelného formátu“ viz 21. bod odůvodnění směrnice 2013/37/EU.

⁽¹⁶⁾ Viz čl. 2 odst. 7 směrnice.

⁽¹⁷⁾ Přesnou oblast působnosti směrnice stanoví článek 1; termín „opakované použití“ je definován v čl. 2 odst. 4.

⁽¹⁸⁾ <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/economic-analysis-psi-impacts>

⁽¹⁹⁾ Pracovní dokument útvarů Komise, SEK(2011) 1552 v konečném znění; viz poznámka pod čarou č. 3.

⁽²⁰⁾ V ekonomické terminologii se „mezními“ náklady rozumí rozdíl způsobený jednou jednotkou navíc.

Výše poplatků se může dále lišit podle použité metody rozšiřování (offline/online) nebo formátu dat (digitální/nedigitální).

Při výpočtu poplatků lze za způsobilé považovat tyto náklady:

- infrastruktura: náklady na vývoj, údržbu softwaru, údržbu hardwaru, připojení, v mezích toho, co je nezbytné, aby dokumenty byly přístupné a k dispozici pro opakované použití,
- duplikace: cena další kopie disku DVD, USB flash disku, paměťové karty SD apod.,
- balné: obalový materiál, příprava objednávky,
- konzultace: telefonická a e-mailová komunikace s uživateli, náklady na služby klientům,
- doručení: poštovné, včetně standardního poštovního nebo nákladů na expresní dopravu, a
- zvláštní požadavky: náklady na přípravu a formátování dat na žádost.

4.1.2. Výpočet poplatků

Ustanovení čl. 6 odst. 1 směrnice nevylučuje politiku nulových poplatků: umožňuje, aby dokumenty byly zpřístupněny pro opakované použití bezplatně. Současně omezuje případné poplatky na mezní náklady vzniklé při rozmnožování, zpřístupňování a rozšiřování dokumentů.

V případě fyzického rozšiřování nedigitálních dokumentů může být poplatek vypočten na základě všech výše uvedených kategorií nákladů. V online prostředí by však celkové náklady mohly být omezeny na náklady, které přímo souvisejí s údržbou a fungováním infrastruktury (elektronické databáze), s výhradou toho, co je nezbytné pro reprodukci dokumentů a jejich zpřístupnění jednomu dalšímu uživateli. Vzhledem k tomu, že průměrné náklady na provoz databáze jsou nízké a klesají, bude se částka pravděpodobně blížit nule.

Proto se doporučuje, aby subjekty veřejného sektoru pravidelně posuzovaly potenciální náklady a přínosy politiky nulových poplatků a politiky mezních nákladů, přičemž je třeba mít na paměti, že i výběr poplatků něco stojí (fakturace, sledování a kontrola plateb atd.).

Závěrem: k zajištění náhrady výdajů souvisejících s dalším rozmnožováním a fyzickým šířením nedigitálních dokumentů lze použít metodu mezních nákladů, ale při elektronickém rozšiřování (stahování) digitálních dokumentů (souborů) lze doporučit metodu nulových nákladů.

4.2. Metoda náhrady nákladů

Ustanovení čl. 6 odst. 2 uvádí okolnosti, za nichž se zásada účtování mezních nákladů nepoužije na některé subjekty veřejného sektoru nebo na některé kategorie dokumentů. V takových případech směrnice umožňuje získat náhradu vynaložených nákladů („náhrada nákladů“).

4.2.1. Nákladové položky

Směrnice stanoví, že celkový příjem z poskytování a povolování opakovaného použití dokumentů nesmí přesahovat náklady na jejich shromažďování, vytváření, reprodukci a šíření, se započítáním přiměřené návratnosti investic.

Praxe ukázala, že za způsobilé mohou být považovány tyto přímé náklady:

A) Náklady související s tvorbou dat

- vytváření: generování dat a metadat, kontrola kvality, kódování,
- shromažďování: sběr a třídění dat,
- anonymizace: odstraňování a zamlžování (*obfuscation*) dat, ochuzování (*impoverishment*) databází.

B) Náklady, které volně souvisí s „šířením“

- infrastruktura: vývoj, údržba softwaru, údržba hardwaru, média,
- duplikace: cena další kopie disku DVD, USB flash disku, paměťové karty SD apod.,
- balné: obalový materiál, příprava objednávky,
- konzultace: telefonická a e-mailová komunikace s uživateli, náklady na služby klientům,
- doručení: poštovné, včetně standardního poštovného nebo nákladů na expresní dopravu.

C) Náklady specifické pro knihovny (včetně univerzitních knihoven), muzea a archivy

- zachování: náklady na správu a uchování dat,
- zúčtování práv: čas/úsilí vynaložené na zjištění práv a jejich získání od držitelů.

Pokud jde o režijní náklady, mohou být způsobilé pouze náklady, které úzce souvisí s výše uvedenými kategoriemi.

4.2.2. Výpočet poplatků

Směrnice požaduje, aby poplatky byly vypočteny podle objektivních, transparentních a ověřitelných kritérií, ale odpovědnost za stanovení a přijetí těchto kritérií ponechává plně na členských státech.

První fází výpočtu výše poplatků je sečtení všech relevantních a způsobilých nákladových položek. Doporučuje se od celkových vynaložených nákladů odečíst případný příjem vzniklý v rámci shromažďování nebo vytváření dokumentů, např. z registračních poplatků nebo daní, aby se dospělo k „čistým nákladům“ na shromažďování, vytváření, reprodukci a šíření⁽²¹⁾.

Poplatky může být nutné stanovit na základě odhadované potenciální poptávky po opakovaném použití v daném období (namísto skutečného počtu obdržení žádostí o opakované použití), neboť omezení poplatků se vztahuje k celkovému příjmu, který v době výpočtu není znám.

Jelikož výpočet nákladů na jednotlivý dokument nebo datový soubor by byl zatěžující, je podstatné, aby se jako reference použil kvantifikovatelný výstup z činností veřejného sektoru, díky čemuž bude zajištěno, že základ pro výpočet poplatků bude správný a ověřitelný. Splnění tohoto požadavku se upřednostňuje na úrovni databáze nebo katalogu – doporučuje se jako referenci při výpočtu poplatků používat právě takový agregát.

Subjektům veřejného sektoru se doporučuje, aby pravidelně posuzovaly náklady a poptávku a poplatky patřičně upravovaly. Ve většině případů lze za „odpovídající účetní období“ uvedené ve směrnici považovat jeden rok.

Výpočet celkového příjmu by proto mohl být založen na nákladech:

- a) spadajících do některé z kategorií uvedených výše (viz bod 4.2.1);
- b) souvisejících s kvantifikovatelným souborem dokumentů (např. databází);
- c) upravených o příjmy generované při vytváření nebo shromažďování;
- d) každoročně posuzovaných a upravovaných; a
- e) navýšených o částku odpovídající přiměřené návratnosti investic.

⁽²¹⁾ Další pokyny viz rozhodnutí Soudního dvora ESVO ze dne 16. prosince 2013 ve věci E-7/13 – *Creditinfo Lánstraust hf. v. Þjóðskrár Íslands og Íslenska*.

4.2.3. Zvláštní případ knihoven (včetně univerzitních knihoven), muzeí a archivů

Výše uvedené instituce jsou zproštěny povinnosti používat metodu mezních nákladů. Pro tyto instituce nadále platí kroky popsané v bodě 4.2.2 se třemi důležitými výjimkami:

- a) tyto instituce nejsou povinny zohledňovat „objektivní, transparentní a ověřitelná kritéria“, která stanoví členské státy; a
- b) výpočet celkového příjmu může obsahovat další dvě položky: náklady na uchovávání dat a na zúčtování práv. V tom se odráží zvláštní úloha odvětví kultury, která zahrnuje odpovědnost za zachování kulturního dědictví. Za způsobilé by se měly považovat přímé a nepřímé náklady na správu a uchovávání dat a náklady na zjištění držitelů práv – třetích stran, s vyloučením samotných nákladů na licence;
- c) při výpočtu přiměřené návratnosti investic mohou tyto instituce brát v úvahu poplatky účtované soukromým sektorem za opakované použití totožných nebo podobných dokumentů.

4.2.4. Přiměřená návratnost investic

Směrnice sice neupřesňuje, co je „přiměřená návratnost investic“, její hlavní charakteristické znaky lze však uvést odkazem na důvod odklonu od zásady mezních nákladů, kterým je chránit běžný provoz subjektů veřejného sektoru, jež mohou čelit dodatečným rozpočtovým omezením.

„Návratnost investic“ lze tedy chápat jako procento nad rámec způsobilých nákladů, které umožní:

- a) náhradu kapitálových nákladů; a
- b) zahrnutí reálné výnosnosti (zisku).

V případě hospodářských subjektů na srovnatelném trhu by výnosnost zohledňovala úroveň podnikatelského rizika. V souvislosti s opakovaným použitím informací veřejného sektoru však není namístě hovořit o podnikatelském riziku, neboť vytváření informací veřejného sektoru je součástí úkolů subjektů veřejného sektoru. Směrnice vyžaduje, aby výnosnost byla „přiměřená“, může tedy být mírně nad úrovní běžných kapitálových nákladů, avšak výrazně pod průměrnou výnosností u hospodářských subjektů, která pravděpodobně bude mnohem vyšší z důvodu vyšší úrovně podstupovaného rizika.

Vzhledem k tomu, že kapitálové náklady jsou úzce spjaty s úrokovými sazbami úvěrových institucí (a tyto sazby vycházejí z pevné úrokové sazby ECB pro hlavní refinanční operace), nelze obecně očekávat, že by „přiměřená návratnost investic“ byla o více než 5 % vyšší než pevná úroková sazba ECB. Toto očekávání sdíleli respondenti ve veřejné konzultaci Komise, přičemž jen jedna z deseti odpovědí uváděla míru vyšší než 5 %⁽²²⁾. U států mimo eurozónu by „přiměřená návratnost“ měla být spojena s použitelnou pevnou úrokovou sazbou.

4.3. Transparentnost

Směrnice (článek 7) vyžaduje, aby byly stanoveny předem a zveřejněny následující informace, a to online, je-li to možné a vhodné, a tak, aby vizuálně a funkčně souvisely s dokumenty k opakovanému použití:

- a) u standardních poplatků (tj. poplatků, které lze automaticky vybírat za předem stanovené dokumenty nebo soubory dokumentů bez posouzení případ od případu) veškeré na ně se vztahující podmínky, základ pro jejich výpočet a jejich výše;

⁽²²⁾ Viz strana 14 závěrečné zprávy shrnující výsledky konzultace: <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/results-online-survey-recommended-standard-licensing-datasets-and-charging-re-use-public-sector>

- b) faktory, které se zohlední při výpočtu jiných než standardních poplatků; a
- c) požadavky na vytváření dostatečných příjmů k úhradě podstatné části nákladů na shromažďování, vytváření, reprodukci a šíření dokumentů, u kterých je podle čl. 6 odst. 2 písm. b) přípustné vybírat poplatky převyšující mezní náklady.

V souladu s výsledky veřejné konzultace se subjektům veřejného sektoru rovněž doporučuje zveřejňovat příjmy z vybírání poplatků za opakované použití dokumentů v jejich držení. Tyto informace by měly být sestavovány na agregované úrovni (databáze nebo celé instituce) a každoročně aktualizovány.

Bez námitek k navrhovanému spojení
(Věc M.7169 – Weichai Power/KION Group)
(Text s významem pro EHP)
(2014/C 240/02)

Dne 15. července 2014 se Komise rozhodla nevznášet proti výše uvedenému oznámenému spojení námitky a prohlásit jej za slučitelné s vnitřním trhem. Základem tohoto rozhodnutí je ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾. Úplné znění rozhodnutí je k dispozici pouze v angličtině a bude zveřejněno poté, co z něj budou odstraněny případné skutečnosti, jež mají povahu obchodního tajemství. Znění tohoto rozhodnutí bude k dispozici:

- v oddílu týkajícím se spojení podniků na internetových stránkách Komise věnovaných hospodářské soutěži (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Tato internetová stránka umožňuje vyhledávat jednotlivá rozhodnutí o spojení podniků, a to podle společnosti, čísla případu, data a indexu hospodářského odvětví,
- v elektronické podobě na internetových stránkách EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=cs>) pod číslem 32014M7169. Stránky EUR-Lex umožňují přístup k evropskému právu po internetu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

Bez námitek k navrhovanému spojení
(Věc M.7279 – Apollo/Endemol)
(Text s významem pro EHP)
(2014/C 240/03)

Dne 10. července 2014 se Komise rozhodla nevznášet proti výše uvedenému oznámenému spojení námitky a prohlásit jej za slučitelné s vnitřním trhem. Základem tohoto rozhodnutí je ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾. Úplné znění rozhodnutí je k dispozici pouze v angličtině a bude zveřejněno poté, co z něj budou odstraněny případné skutečnosti, jež mají povahu obchodního tajemství. Znění tohoto rozhodnutí bude k dispozici:

- v oddílu týkajícím se spojení podniků na internetových stránkách Komise věnovaných hospodářské soutěži (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Tato internetová stránka umožňuje vyhledávat jednotlivá rozhodnutí o spojení podniků, a to podle společnosti, čísla případu, data a indexu hospodářského odvětví,
- v elektronické podobě na internetových stránkách EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=cs>) pod číslem 32014M7279. Stránky EUR-Lex umožňují přístup k evropskému právu po internetu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

Bez námitek k navrhovanému spojení**(Věc M.7215 – Amec/Foster Wheeler)****(Text s významem pro EHP)**

(2014/C 240/04)

Dne 17. července 2014 se Komise rozhodla nevznášet proti výše uvedenému oznámenému spojení námitky a prohlásit jej za slučitelné s vnitřním trhem. Základem tohoto rozhodnutí je ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾. Úplné znění rozhodnutí je k dispozici pouze v angličtině a bude zveřejněno poté, co z něj budou odstraněny případné skutečnosti, jež mají povahu obchodního tajemství. Znění tohoto rozhodnutí bude k dispozici:

- v oddílu týkajícím se spojení podniků na internetových stránkách Komise věnovaných hospodářské soutěži (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Tato internetová stránka umožňuje vyhledávat jednotlivá rozhodnutí o spojení podniků, a to podle společnosti, čísla případu, data a indexu hospodářského odvětví,
- v elektronické podobě na internetových stránkách EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=cs>) pod číslem 32014M7215. Stránky EUR-Lex umožňují přístup k evropskému právu po internetu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ RADA

Výňatek ze závěrů Evropské rady konané ve dnech 26. a 27. června 2014 o prostoru svobody, bezpečnosti a práva a některých souvisejících horizontálních otázkách

(2014/C 240/05)

(...) Evropská rada vymezila strategické směry pro legislativní a operativní plánování pro nadcházející roky v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva (viz níže v kapitole I) a zabývala se rovněž některými souvisejícími horizontálními otázkami. (...)

I. SVOBODA, BEZPEČNOST A PRÁVO

1. Jedním z klíčových cílů Unie je vybudovat prostor svobody, bezpečnosti a práva bez vnitřních hranic, v němž budou plně dodržována základní práva. Za tímto účelem je zapotřebí přijmout v souladu se Smlouvami a jejich příslušnými protokoly soudržná politická opatření ohledně azylu, přistěhovalectví, hranic a policejní a justiční spolupráce.
2. Všechny rozměry Evropy, která chrání své občany a nabízí účinná práva osobám v rámci Unie i mimo ni, jsou vzájemně propojeny. Úspěch či neúspěch v jedné oblasti závisí na výsledcích dosažených v ostatních oblastech i na součinnosti se souvisejícími oblastmi politiky. Řešení mnohých problémů v oblasti svobody, bezpečnosti a práva spočívá ve vztazích s třetími zeměmi, což vyžaduje lepší provázanost vnitřních a vnějších politik EU. Tato skutečnost musí být zohledněna ve spolupráci mezi orgány a subjekty EU.
3. Obecnou prioritou vycházející z minulých programů je nyní důsledné provedení přijatých právních nástrojů a politických opatření do vnitrostátního práva, jejich účinné provádění a konsolidace. Klíčovým úkolem bude zintenzívnění operativní spolupráce a současně využití potenciálu inovací v oblasti informačních a komunikačních technologií, posílení úlohy jednotlivých agentur EU a zajištění strategického využívání finančních prostředků EU.
4. Pokud jde o další rozvoj prostoru svobody, bezpečnosti a práva v příštích letech, bude zcela zásadní zajistit ochranu a prosazování základních práv, včetně ochrany údajů, a současně se zabývat bezpečnostními otázkami, mimo jiné ve vztazích s třetími zeměmi, a přijmout do roku 2015 pevný obecný rámec EU v oblasti ochrany údajů.
5. Tváří v tvář takovým problémům, jako jsou nestabilita v mnoha částech světa a globální a evropské demografické trendy, potřebuje Unie účinnou a náležitě řízenou politiku v oblasti migrace, azylu a hranic, která se bude řídit zásadami solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti zakotvenými ve Smlouvě, a to v souladu s článkem 80 SFEU a při jeho účinném provádění. Je nezbytný komplexní přístup, který bude optimalizovat přínosy legální migrace a nabídne ochranu potřebným osobám a současně s tím bude důrazně řešit nelegální migraci a zajišťovat účinnou správu vnějších hranic EU.

6. Má-li Evropa zůstat atraktivní destinací pro talentované a kvalifikované lidi, musí vypracovat strategie pro to, aby mohly být prostřednictvím soudržných a účinných pravidel a na základě dialogu s podnikatelskou sférou a sociálními partnery maximalizovány příležitosti, které nabízí legální migrace. Unie by rovněž měla podporovat úsilí členských států o uplatňování aktivních integračních politik, které podporují sociální soudržnost a ekonomickou dynamiku.
7. Závazek Unie poskytovat mezinárodní ochranu vyžaduje silnou evropskou azylovou politiku založenou na zásadách solidarity a odpovědnosti. Absolutní prioritou je plné provedení společného evropského azylového systému do vnitrostátního práva a jeho účinné provádění. Výsledkem by měly být vysoké společné normy a posílená spolupráce a vytvoření rovných podmínek, které žadatelům o azyl poskytnou stejné procesní záruky a ochranu v celé Unii. Ruku v ruce s tím by měla jít posílená úloha Evropského podpůrného úřadu pro otázku azylu, zejména při prosazování jednotného uplatňování *acquis*. Sbližování postupů posílí vzájemnou důvěru a umožní přistoupit v budoucnu k dalším krokům.
8. Zásadní součástí migrační politiky EU je řešení prvotních příčin nezákonných migračních toků. Tento postup spolu s předcházením nelegální migraci a bojem proti ní pomůže zabránit ztrátám na životech migrantů, kteří se vydávají na nebezpečné cesty. Udržitelné řešení lze nalézt pouze prostřednictvím intenzivnější spolupráce se zeměmi původu a tranzitu, a to mimo jiné prostřednictvím pomoci zaměřené na posílení jejich kapacit v oblasti migrace a správy hranic. Migrační politiky se musejí stát mnohem pevnější nedílnou součástí vnější i rozvojové politiky Unie a musejí uplatňovat zásadu „více za více“ a vycházet z globálního přístupu k migraci a mobilitě. Pozornost by se měla zaměřit na tyto prvky:
  - posílení a rozšíření regionálních programů ochrany, zejména v blízkosti regionů původu, jako je např. oblast Afrického rohu, v úzké spolupráci s Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky. Je třeba navýšit příspěvky na globální úsilí o přesídlení, a to zejména s ohledem na vleklou krizi v Sýrii;
  - důraznější řešení převaděčství a obchodování s lidmi, se zaměřením na prioritní země a trasy;
  - zavedení účinné společné návratové politiky a prosazování povinností týkajících se zpětného přebírání v dohodách se třetími zeměmi;
  - plné provedení opatření, která stanovila Pracovní skupina pro Středomoří.
9. Schengenský prostor, který obyvatelům umožňuje cestovat bez kontrol na vnitřních hranicích, a zvyšující se počet osob cestujících do EU vyžadují účinnou správu společných vnějších hranic EU, která zajistí silnou ochranu. Unie musí mobilizovat všechny nástroje, které má k dispozici, aby členské státy v jejich úkolu podpořila. Za tímto účelem by:
  - integrovaná správa vnějších hranic měla být nákladově efektivním způsobem modernizována tak, aby zajistila inteligentní správu hranic se systémem vstupu a výstupu a programem registrovaných cestujících, a měla by být podporována novou agenturou pro rozsáhlé informační systémy (eu-LISA);
  - agentura Frontex jakožto nástroj evropské solidarity v oblasti správy hranic měla posílit svou operativní pomoc, a to zejména podporu poskytovanou členským státům, jež čelí velkému tlaku na vnějších hranicích, a zvýšit svoji schopnost reagovat na rychlý vývoj v oblasti migračních toků a plně přitom využívat nového Evropského systému ostrahy hranic (EUROSUR);
  - v souvislosti s dlouhodobým rozvojem agentury Frontex měla být posouzena možnost zřídit evropský systém pohraniční stráže, který by posílil kapacity v oblasti kontroly a ostrahy na našich vnějších hranicích.

Současně s tím je třeba usnadněním legálního cestování a posílenou místní schengenskou konzulární spoluprací modernizovat společnou vízovou politiku a zároveň zachovat vysokou úroveň bezpečnosti a zavést nový systém správy schengenského prostoru.

10. Je nezbytné zajistit pro evropské občany skutečný prostor bezpečnosti prostřednictvím operativní policejní spolupráce a předcházením organizované trestné činnosti, včetně obchodování s lidmi, převaděčství a korupce, a bojem proti nim. Současně je zapotřebí účinná politika EU pro boj proti terorismu, v jejímž rámci všichni příslušní aktéři úzce spolupracují a která v sobě spojuje vnitřní i vnější aspekty boje proti terorismu. V této souvislosti Evropská rada znovu potvrzuje úlohu protiteroristického koordinátora EU. V boji proti trestné činnosti a terorismu by Unie měla podpořit vnitrostátní orgány tím, že mobilizuje všechny nástroje justiční a policejní spolupráce, včetně posílené koordinační úlohy Europolu a Eurojustu, mimo jiné prostřednictvím:
- přezkumu a aktualizace strategie vnitřní bezpečnosti do poloviny roku 2015;
  - zlepšení přeshraniční výměny informací, včetně informací z rejstříků trestů;
  - dalšího rozvinutí komplexního přístupu ke kybernetické bezpečnosti a kyberkriminalitě;
  - předcházení radikalizaci a extremismu a přijetí opatření k řešení fenoménu zahraničních bojovníků, mimo jiné prostřednictvím účinného využívání stávajících nástrojů pro celoevropské výstrahy a prostřednictvím rozvoje nástrojů, jako je unijní systém jmenné evidence cestujících.
11. Pro EU je zcela zásadní hladké fungování skutečného evropského prostoru práva s respektováním různých právních systémů a tradic jednotlivých členských států. V tomto ohledu je třeba dále posílit vzájemnou důvěru ve vnitrostátní soudní systémy. Náležitá evropská politika v oblasti justice přispěje k hospodářskému růstu, neboť podnikům a spotřebitelům pomůže využívat přínosy plynoucí ze spolehlivého podnikatelského prostředí v rámci vnitřního trhu. Jsou nezbytná další opatření za účelem:
- podpory soudržnosti a jasnosti právních předpisů EU pro občany a podniky;
  - zjednodušení přístupu ke spravedlnosti, podpory účinných opravných prostředků a využívání technologických inovací, včetně e-justice;
  - pokračování v úsilí o posílení práv obviněných a podezřelých osob v trestním řízení;
  - prozkoumání posílení práv osob, zejména dětí, v soudním řízení s cílem usnadnit výkon soudních rozhodnutí v rodinném právu a v občanských a obchodních věcech s mezinárodním prvkem;
  - posílení ochrany obětí;
  - posílení vzájemného uznávání rozhodnutí a rozsudků v občanských a obchodních věcech;
  - posílení výměny informací mezi orgány členských států;
  - boje proti podvodnému jednání a poškozování rozpočtu EU, mimo jiné tím, že se pokročí v jednáních o Úřadu evropského veřejného žalobce;
  - usnadnění přeshraničních činností a operativní spolupráce;
  - posílení odborné přípravy odborníků z praxe;
  - mobilizace odborných znalostí v příslušných agenturách EU, jako jsou Eurojust a Agentura pro základní práva.
12. Právo občanů EU volně se pohybovat, pobývat a pracovat v jiných členských státech, které představuje jednu ze základních svobod Evropské unie, je třeba chránit, mimo jiné před možným zneužíváním nebo podvodnými žádostmi.
13. Evropská rada vyzývá orgány EU a členské státy, aby zajistily vhodnou legislativní a operativní činnost navazující na tyto směry; v roce 2017 provede přezkum v polovině období.

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euru ⁽¹⁾

23. července 2014

(2014/C 240/06)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz		
USD	americký dolar	1,3465	CAD	kanadský dolar	1,4436
JPY	japonský jen	136,51	HKD	hongkongský dolar	10,4362
DKK	dánská koruna	7,4569	NZD	novozélandský dolar	1,5501
GBP	britská libra	0,79080	SGD	singapurský dolar	1,6674
SEK	švédská koruna	9,2016	KRW	jihokorejský won	1 378,93
CHF	švýcarský frank	1,2150	ZAR	jihoafrický rand	14,1759
ISK	islandská koruna		CNY	čínský juan	8,3475
NOK	norská koruna	8,3235	HRK	chorvatská kuna	7,6210
BGN	bulharský lev	1,9558	IDR	indonéska rupie	15 473,21
CZK	česká koruna	27,454	MYR	malajsijský ringgit	4,2654
HUF	maďarský forint	307,15	PHP	filipínské peso	58,183
LTL	litevský litas	3,4528	RUB	ruský rubl	46,9397
PLN	polský zlotý	4,1340	THB	thajský baht	42,813
RON	rumunský lei	4,4228	BRL	brazilský real	2,9864
TRY	turecká lira	2,8204	MXN	mexické peso	17,4173
AUD	australský dolar	1,4248	INR	indická rupie	80,8573

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS